

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumerățiune nouă

la

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe pătariul II. Aprile-Maiu-Iuniu al anului 1895, cu prețul cel mai moderat, ce se pôte vedé în fruntea foiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerațiunii, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se pôtă ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament s'a sfârșit cu ultima Martiu 1895, să-și înnoască abonamentul, pentru-că altfel expedi-tura va fi silită a sista espedarea fôii.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

Sibiu, 24 Martiu, 1895.

Aruncând o privire asupra stărilor economice ale poporului nostru, te cuprinde un sentiment de compătimitire, vedând cu ochii, cum acestea în loc să se îmbunătățească, devin tot mai rele.

Stors până la mēduvă prin dările directe și indirecte către stat și comună, persecutat la tot pasul și tras pe sfôră de șarlatani, abia mai pôte da piept cu necazarile dîlbice, abia și mai pôte purta sarcinile de pre o și pe alta.

Amarul vieții se simte la tot pasul și nimenea, care ar puté să-i ajute, nu-i sare în ajutor.

Din contră trebuie să facem trista experiență, că poporul nostru nu mai, că este dat pradă tuturor despotilor, dar este tot deodată, ca și pe alte terene, oprit și în desvoltarea lui economică.

Mulțămită convențiilor vamale, ce le are statul nostru, poporul nostru de

pe mărginime e necesitat să emigreze mereu în vecina Românie și în alte țeri, spre a-și câștiga un traiu mai puțin chinuit — se duce cu dorul de țară și de casă, dar trebuie să se ducă, căci stăpânirea, care pretinde dela el jertfe, lui nu-i întorče cu nimic.

Cealaltă parte a poporului nostru, care se ocupă cu economia câmpului, nu este mai fericită.

Bucatele, ce biet le prăsește, au un preț de batjocură, așa, că și dacă îi prisoseese agronomului câte ceva, nu se îndură să-și lapede pe nimica bucatele.

Și icôna stărilor posomorite economice se vede în totă golătatea sa mai vîrtos în primăvara acēsta.

Êrna lungă fiind, bieții ômeni, cari și-au băgat mai multe vite în grașd, au fost necesitați în multe locuri a-și descoperi casele și șurile pentru a simula nutrețul vitelor: nutrețul fiind mai scump, decât însēși vitele.

Mai tare simt însē asprimea vremii economiei de oi, cari nepregătiți la un astfelu de anotimp, au avut pierderi enorme.

La noi, la români din Ardél, cam în aceste două ramuri ale economiei lucră poporul și după cum am vedut, lucrul lui în general vorbind, spor n'a adus.

Din contră, pare că și elementele s'au conjurat: apa și frigul, pentru ca să-l slăbescă și mai tare.

Și ce fac „părinții” patriei, cari ar trebui să scie de tôte nevoile acestea. Ne suspionēză în tôte mișcările, caută să ne facă patrioți prin colonisarea locurilor mai mănôse, ba ce e mai mult, votēză din bugetul statului bani pentru experiențele, ce se fac prin America de a produce nori de ploie.

Poporul însē sărăcesce și emigrēză, ér acēsta nu însemnēză prosperarea statului, ci din contră slăbirea lui.

În proiectul de buget al ministerului de agricultură n'am vedut nici o poziție, de care să ne legăm speranța pentru îmbunătățirea acestor stări deplorabile.

Am esperiat însē, că poliția de câmp, pe care guvernul ține să o instaleze în tôte părțile, a provocat numai amărăciune, dar în fine și aceea trebuie introdusă, căci și ea formēză un mijloc de propagare al magiarisării și e o instituție și contra mișcărilor agitatorice.

Când se vor pune odată capăt astorfelu de resône detestabile, nu scim, ne temem însē, că poporul despoiat și neaflând rēșplata cuvenită în munca, ce o prestă, va striga un vetto puternic și acest vetto va fi fatal.

De aceea ar fi bine, ca cei-ce conduc destinele statului, să se gândească încă mai înainte la îndreptarea stărei deplorabile economice, care în cele din urmă nu atinge numai pe poporul nostru.

Revista politică.

La alegerile comunale din Viena petrecute la 1 Aprile liberalii au suferit un desastru sdrobitoriu, căci antisemiții în tôte 19 cercurile au eșit victorioși, astfelu, încât partidul liberal abia și-a putut câștiga 18 dintre 46 mandate, până când antisemiții, cari până acum posedau numai 7 mandate, la aceste alegeri și-au câștigat 20. Celelalte 8 mandate au fost supuse unei alegeri supletorie. Resultatul însē e de prevēdut, căci judecând constelațiunile de astăzi, liberalii abia și vor putea mântui 2 mandate. Colegiul al doilea comunal așa dar' are să trimită în reprezentanța comunală 20 deputați liberali și 26 deputați antisemiți. E de observat aceea, că colegiul al doilea comunal se compune din așa dîsele elemente diplomatice. Colegiul prim are 29 mandate liberale și 4 antisemite; 3

mandate vacante. În colegiul al treilea sunt 12 mandate liberale și 34 antisemite; așa dar' reprezentanța comunală va avé 71 deputați liberali și 61 antisemiți. Ce urmări va trage acēsta împregiurare după sine, nu se pôte prevedé. E verosimil însē, că Lueger are să fie vice-primar, ér jumătate din posturile senatorice orășenesci vor fi ocupate cu antisemiți.

Scirile mai nouē anunță, că antisemiții au triumfat și la alegerile sufetorii.

* * *

Între Anglia și Francia domnesce érăși o stare încordată din cauza cestiunei africane. Și care este motivul iritațiunii? Aparința a doua expedițiuni franceze în așa numitul teritor al companiei negre, dintre care una a întrat în Buffa, ér cealaltă în Nupe, teritorii, cari conform tractatului franco-ingles dela 1890, aparțin Britaniei. Astfel acuma atât Anglia, cât și Francia se plâng, că ar fi ofensate de drepturile lor. Plângerile lor însē sunt neîndreptățite, deôre ce tôte convențiile asupra împărțirii Africei s'au încheiat fără aprobarea respectivelor popore, și legăturile încheiate cu principi sau cu regii africani, în adevér, nu au nici o însemnătate, după cum o recunôșce acēsta chiar și Rochus Schmidt în opul său mai nou scris asupra Africei ostice. El însuși dîce, că a încheiat multe convențiuni de acēstea au principi africani, cari puneau mâna pe cele trei cruci subsemnate în act, fără însē de a înțelege conținutul și însemnătatea actului.

Întreprinderea de expedițiuni în Africa vestică nu va fi periculôsă până atunci, până când nu va duce la încurcături în Europa. Acum guvernul engles cere să i-se dea din Paris lămuriri asupra amintitelor expedițiuni franceze. Ori de care natură vor fi însē acele lămuriri, totuși la un conflict serios cu greu va ajunge lucrul, căci interesele Angliei și ale Franciei, în ce privesce politica colonială, sunt

FOIȚA.

Nopți senine.

De F. M. Dostojevskij.

— Traducere. —

(Urmare.)

„Acum, când sed lângă d-ta și vorbesc cu d-ta îmi vine curios să cuget la viitor, căci prevēd și acolo érăși viața acēsta fără scop și singuratică. La ce să și visez, căci eu în realitate sunt fericit lângă d-ta? Fii binecuvântată dragă fetiță, că nu ai respins și că pot dîce, că am trăit două sēri d'ale vieții mele!”

„Nu, o nu!” strigă Nasstencia și lacrimi i curgeau din ochi. Nu așa, nu mai trebuie să fie, nu ne vom mai despărți! Ce i aceea două sēri?”

„O Nasstencia, Nasstencia! nu scii cât de mult m-ai împăcat cu mine însuși; nu mă voi mai lăsa să comit acēst păcat în viața mea! Căci o astfel de viață este din păcat.”

„Acum însē s'a sfârșit, acum vom rămâné împreună. Eu sunt o fată simplă, am învățat puțin desi bună mea mi-a ținut un învățat. Însē eu te pricep, sciu ce mi-ai spus, căci însuși am esperiat, când eram în-

copciată de bună mea. Și acum fără să-ți ascund nimic, îți voi istorisi și despre mine și d-ta să mă sfătuesci. Da, da, d-ta esci un om cuminte. Îmi promiți, că mă vei sfătui? Nu-mi e destul să fiu cu minte, îmi trebuie un stat frățesc din inimă ca și când tótă viața m'ai fi iubit.”

„Da, da Nasstencia, da!” strigau în estasul meu.

„Jumătate din istoria mea o cunosci, căci scii, că am o bună. Ca băiată mică veniiu la ea, fiind-că părinții mei muriseră. Și trebuie să scii, că bună mea a fost odinôră mai bogată, căci și acum vorbesc de alte dîle mai bune. Ea însași m'a învățat franțuzesce.

Când eram de 15 ani (acum sunt de șeptespredece) instrucțiunea se sfârși și profesorul încă nu mai veni. În acel timp am comis ceva rău. Ce am comis nu-ți voi spune, destul, că n'a fost ceva de însemnat. Într-o dimineță mă chemă bună mea la sine și îmi spuse, că deôrece e ôrbă, nu mă pôte supraveghia luă o bumbușcă și încopciă haina mea de a dîseni; astlel trebuia să mi duc viața de nu mi s'ar fi îmbunătățit. La început nu mă lăsa de loc, trebuia să lucrui, se citește și să învăț lângă bună. Odată făcui și eu ceva, mă vorbi cu Darja să stea ea în locul meu. Darja servitôrea nôs-

tră este surdă, să puse ea în locul meu. Buna durmia pe jețul ei și eu mă dusei în apropiere la o prietină. Dar să sfârși rău lucrul. Buna se destepță fără mine și întrébă ceva creșdend, că eu sunt lângă ea. Darja vedu, că buna vorbesce, dar ea nu putu aușii, să hotărî însē îndată să descopie bumbușca și o luă la fugă. Am uitat să-ți spun, că noi.... adevăc buna, are o casă și încă de lemn cu trei ferestri, bētrână ca și ea. Deasupra aveam încă o odăiță și în acēsta tocmai ne veni un nou chiriaș.”

„Ați avut deja mai înainte un chiriaș? întrebai eu.”

„Da, am avut un chiriaș, care înțelegea să tacă mai bine ca d-ta; abia își deslegea limba. Era un burlac, ruginit, mut și orb, așa că-i era imposibil d'a mai trăi și muri; în urma acēsta ne trebuî un nou chiriaș, căci noi nu putem exista fără chiriaș. Chiria și o mică pensiune a bunicii e tot ce întră în casă. Noul chiriaș al nostru fu un tinér, dar nu din Petersburg.

„Nasstencia! chiriașul nostru e tinér sau nu? întrebă buna. De mințit nu voiam. Nici prea tinér, însē nici prea bētrân”, respunreii eu.

„Exterior plăcut?”

„Êrăși nu voiam să mințesc. „Da, bun, are un exterior plăcut.”

„Asta nu-i bine, și de aceea îți spun nepoțică, să te ferești. Ce timpuri sunt acum! Așa un chiriaș mic și are un exterior plăcut, tocmai contrarul de cum era în timpurile vechi.

Bună-mea vorbia totdeuna de vremurile vechi. Era mai tiuēră în vremurile vechi și sôrele era mai cald, totul mergea mai bine în vremurile vechi. Sed și tac, îmi cuget însē nu mă prinde ôre bună mea întrebându-mă dacă chiriașul nostru este tinér și frumos? Însē puțin mă cugetam, căci mă apucam de lucru și nu mă mai gândiam la conversație.

Într-o dimineță veni chiriașul la noi și ne aduse aminte, că i-am fi promis nisce tapeturi pentru odaia sa. După o vorbă vine alta, bună-mea deveni nerăbdătore și dîse: „Nasstencia adu din odaia de durmit tabla cu însemnările”. Mă înroșiiu și nu știu pentru-ce sariu îndată și uitaiu, că sunt înădită; în loc să mă desnădesc așa, ca să nu vadă strîinul, se destăcu acul așa, că scaunul bunicii se răsturnă. Cum am vedut, că el a observat, nu mă putui reținé și plânsei. Mă simțiiu așa de rușinată și rău.

Bună-mea dîse: „Ce mai aștepti?”

Eu mă supērai și mai rău.

Când chiriașul observă acēsta se duse. De atunci încôce ori-ce sunet mă irita, cre-

tot cam aceleași, și astfel guvernele ambelor state caută să susțină rapoarte amicale.

După cum i-se anunță lui „Pol. Corr.” din Paris, ministrul de externe frances Hanotaux, din incidentul conflictului dintre Anglia și Franța din cauza cestiunei africane, va face în curând în senat declarațiuni privitoare intențiunile, ce le are Franța în valea Nilului și la Niger. Conținutul declarațiunilor în scurt va fi următorul: Aserțiunea Angliei, că puterile ar fi recunoscut, că valea de sus a Nilului cade în sfera de influință engleză, poate să stea referitor la Italia, Germania și statul liberal Congo, nu însă referitor la Franța, a cărei tăcere nici de cum nu se poate privi, ca aprobare. Drepturile Angliei în Egipt și acum se discută și afară de aceea chiar și drepturile Egiptului la Nilul de sus se pot combate. Guvernul frances va lua în considerare numai acele convențiuni, cari sunt subsemnate de el, și nu convențiuni, cari s'au încheiat între alte state. Diplomația republicei însă are firma convingere, că cu toate acestea buna înțelegere dintre cele două state nu se va strica.

Trei țări italiene s'au ocupat în timpul din urmă cu cestiuni române: „Il Faro Romagnolo” din Ravenna, „Il Paese” din Neapoli și „Il Rinnovamento” din Triest. Articollii se ocupă cu terorismul inaugurat sub Bánffy, procesele de presă, ordinațiunea lui Perczel referitoare la momentul lui Iancu și cu detragerea stipendiilor alor 3 studenți români din Cluș. Toate vestejesc aspru politica guvernului magiar. „Il Faro Romagnolo” amintesc și despre modul cum Academia română a făcut amintirea marelui bărbat Cesare Cautú fiind-că a fost membru corespondent al Academiei și în multe scrieri ale sale a luptat pentru cauza națională română.

În Aprilie s'a ținut în Belgrad mare consiliu ministerial sub președența regelui, la care au fost invitați mulți consilieri de stat și generalul Franasovici. Ministrul president Cristici a accentuat necesitatea, ca noul alegeri să fie conduse de un nou ministeriu. Cele mai multe proșpete pentru formarea noului cabinet le-ar avea Novacovici, care se bucură de stima tuturor partidelor.

În locul ministrului de justiție Georgevici, retras din cauze sanitare, s'a denumit fostul president, al curții de compturi, George Stefanovici.

deam totdeauna, că vine chiriașul și ascunde acul. El însă nu veni. După vreo două săptămâni ne spuse prin Darja, că are niste cărți bune și ni-le-ar trimite permițând bună-mea să-i cetesc din ele! Buna primi cu bucurie acesta și întrebă numai dacă cărțile sunt morale. „Sunt cărțile imorale Nasstenca, atunci la nici un cas să nu le cetesci, căci vei învăța numai rău din ele.”

„Ce aș avé să învăț din ele? ce este scris în acelea buno?”

„Vei ceti acolo, cum tineri seduc fete de trebă, sub cuvântul, că voesc a se căsători, le face să părăsescă casa părintescă și după aceea le lasă în voia sorții, așa că ajung în o stare deplorabilă. Eu — dise bătrâna — am cetit multe cărți de acelea, și totul este descris așa de frumos, că te face să cetesci și năptea întrégă. Nu te uita în astfel de cărți Nasstenca. Ce ne-a trimis el?”

„Nisce romane de Walter Scott.”

„Nu sunt ceva lucruri nepermise pe acolo? Nu-i cumva vr'o scrisoare de amor ascunsă.”

„Nu, buno.”

Incepurăm a ceti pe Walter Scott și el ne trimetea mereu la cărți, între alții și pe Pușchin, așa că fără cărți nu mai eram nici odată, și nici nu mai visam cum mă măritam după prințul chinez.

Cumcă exregele Milan din Sârbia își caută sprijinul tronului său mai puțin în poporul sârbesc, decât în statele streine și în țăriștice, este lucru deplin cunoscut. „Magyarország” publică o scrisoare din Belgrad, din care se vede, că de ce sprijin se bucură presa ungurească din partea guvernului sârbesc și din a exregelui Milan. Cu deosebire darnic s'a arătat totdeauna Svetomir Nicolaevici, fostul ministru de interne, cătră care s'au adresau în contiuu țăriști din Viena și Budapesta, ca să le dea subvențiuni, și ca mulțămită se cântau în țările din Viena și Budapesta neconținut imnuri de laudă asupra lui.

S'a răspândit vestea, că guvernul bosniac are de gând să ceară dela delegațiuni primirea în buget a unui credit de un milion și jumătate florini spre scopul, ca provinciile ocupate să facă și ele pregătiri a fi reprezentate la mileniul magiar. Planul acesta este al ministrului comun de finanțe Kállay, care e mult laudat de foile magiare pentru fapta sa atât de patriotică, dicând, că este o idee foarte practică, pentru-că numai în chipul acesta își poate face străinătatea o iconă despre civilizațiunea Bosniei și a Herțegovinei.

Noutăți.

Al optulea târg de vite cornute de prăsilă periodic, subvenționat de comitatul Sibiiu, s'a ținut la Sibiiu Duminecă în 28 Aprilie 1895 și va fi împreună cu distribuirea de premii, și diplome de laudă.

Târgul de vite de prăsilă din est-an se estinde numai asupra vitelor cornute (cu escluderea bivolorilor) și se vor admite numai vite de prăsilă, ce aparțin următoarelor rase:

- bovine de rasa pinzgau originală;
- vite feminine din încrucișări cu bovine de rasa pinzgau și indigenă, încât aceste au notele caracteristice ale încrucișării cu rasa pinzgau;
- bovine de rasă indigenă;

Târgul se va ținut cu ocaziunea târgului de vite de primăvară și anume pe locul destinat în târgul de vite.

El se va deschide în 28 Aprilie la 9 ore dimineța și se va închide la 4 ore după amiezii. Împărțirea premiilor va avé loc la 12 ore a. m. Înainte de terminarea premiarii nu este permis decât cu învoirea dată în mod excepțional de comitet, a scote vitele din târg.

Primirea vitelor se face în 27 Aprilie înaintea amiezii dela 8 ore dimineța încolo și se încheie la 11 ore a. m.

În ziua târgului, adică la 28 Aprilie urmăzează mănarea vitelor între orele 8 și 9 di-

Așa stăteau lucrurile, când odată întâlnii pe chiriașul pe trepte. Mă trimisese bună-mea să aduc ceva. El stătu pe loc. Eu mă roșiiu și el se roși. Altcum el însă rîse, mă salută și mă întrebă cum se află buna și dacă am cetit cărțile. Disei, că da.

„Ce ți-a plăcut mai mult?”

„Ivanhoc și Pușchin.”

Cu acesta s'a sfârșit conversația noastră.

După o săptămână ér ne întâlnirăm pe trepte.

Eșisem afară, fără să mă fi trimis bună-mea; era cătră trei ore, timpul când știam, că vine acasă chiriașul. „Bună ziua!” dise el, și-i răspunsei și eu: „Bună ziua!”

„Nu te plictisești stând totă ziua cu buna d-tale?”

Devenii perplecsă, ofensată chiar de această întrebare. Fără să-i răspund voiam să mă duc... dar nu avui putere să plec.

„Ești prea bună, scusă că vorbesc astfel cu d-ta, dar îți doresc mai mult bine decât buna d-tale. N'ai amice, pe care să le cercetezi?”

Maschenka unica mea prietenă s'a dus la Pskov.

„N'ai voi să mergi cu mine în teatru?”

„Ce ții d-ta, dar buna...”

minéța și numai acelea vite au permisiunea intrării, cari au fost admise în ziua premergătoare.

In cestiunea organizării cercurilor matriculare țărele budapestane anunță, că ministrul de interne deja a împărțit comitatul Cenadului în 28 și comitatul Treiscaunelor în 55 cercuri matriculare. Totodată publică și lista reședințelor acelor cercuri precum și comunele aparținătoare la câte o reședință.

Ministrul de culte ungar are de gând să reformeze rigorosele medicilor. Spre acest scop s'a adresat cătră facultățile medicinale, ca aceste să-și dea părerea în cestiune. Afară de acesta se va publica și un proiect, ca așa toate cercurile interesate să se pótă exprima asupra lui, și ca proiectul se pótă forma obiect de critică într'un cerc cât se pótă de mare.

Atentatul la monumntul lui Hentzi. Despre pretinsul atentator Szeles Adorján nici acum nu știu foile pozitiv, dacă dînsul e prins sau nu. Unele dintre ele susțin, că da, unele că nu; ér acestea aduc și o publicațiune a poliției cu descrierea persoanei pentru a fi prins.

Un raportor al lui „Budapesti Hirlap” spune, că l'a întâlnit pe stradă și l'a înțerviat în privința atentatului. La întrebarea acestuia, dacă dînsul e atentatorul, dînsul a răspuns: „Dacă sunt eu, de ce să spun, ér dacă ști, că cine a făcut, nu află motiv — de ce să mărturisesc acesta?”

Szeles a mai spus, că dacă până în 6 Aprilie nu va căpăta 500 fl. pedepsa, ce i s'a dictat cu ocaziunea procesului din urmă, se va prezenta de bună voie la tribunal și nu la procuratură.

„Pesti Napló” făcând contemplațiuni asupra atentatului din țilele trecute, spune că la anul 1881 érăși s'a plănuir un asemenea atentat asupra acestei statue, care avea să se eșecute în ziua de 15 Martiu. Pentru planul acesta s'a colectat o mare sumă de bani. Înainte de două țile de a se putea duce la îndeplinire propusul acesta, s'a întâmplat atentatul asupra țarului Alexandru al II-lea, care a băgat frică în acela, care era însărcinat cu distrugerea monumentului. Prin atentatul acesta se plănuia și distrugerea palatului regal.

Grija guvernului. „M—g” este informat, că guvernul a pregătit un proiect de lege, care să ocupă cu un delict special: cu agitațiunile politice ale clerului, și care conține toate dispozițiunile pentru pedepsirea acestor agitațiuni. Proiectul a trecut deja și prin consiliul de ministri ér spre a se obține pentru el și prealabila aprobare a regelui, ministrul-president Bánffy l'a dus încă cu sine la Viena. — Să știe, dise numita țoie, că codicele penal general conține

„Secret, ce trebuie să știe și buna d-tale.” „Nu vreau să înșel pe buna, adio!” El încă dise adio și plecă.

După prânz veni la noi, conversă cu buna de diferite lucruri, dacă are cunoscui, sau dacă nu merge pe afară, când de-odată dise că: a luat o loge la teatru, și că se va da Bărbierul, de Sevilla: Cunoscuții cu cari s'a înțeles nu voesc să mai mērgă și așa a rămas cu biletul.

„Bărbierul din Sevilla?” strigă buna. Dacă ar fi tot bărbierul cel vechiu, care se da odinioară pe vremea mea?”

„Da, răspunse el, acelaș bărbier, și se uită la mine. Inima începu a-mi bate, așteptând răspunsul.

Buna deveni mai veselă, „cum se nu cunosc piesa! Dă-mi eu am jucat odată rolul Rosinei!”

„Nu poftiți să mergeți astăzi? întrebă chiriașul. Altcum biletul rămâne neîntrebuit.”

„Mergem, și de ce să nu mergem? Nasstenca mea și așa n'a fost nici când la teatru.

Dă-mi, ce bucurie! Deși nu vede nimic, totuși îi place bunei musica, și dînsa este o bătrână așa de bună, voia să-mi facă o plăcere. Ce impresie a făcut Bărbierul de

dispozițiuni pentru pedepsirea ori-și-cărui delict de agitațiune; prin urmare acest nou proiect de lege chiar și dacă nu ar fi periculos pentru stat, totuși e cel puțin de prisos.

Școale unguresci printre români. În comitatul Cojocnei se vor înființa în cursul acestui an încă două școale unguresci de ale statului, anume una în Suciag, pentru care sunt preliminați 9542 fl. 44 cr. Acesta va fi întocmită pentru doi învățători, fiind împreună și cu un asil de copii. A doua școală se va înființa în comuna Suat. Pentru zidirea acesteia, care va fi împreună și cu un kisdedovo, sunt destinați din partea ministrului de culte și instrucțiune publică 27,057 fl. 22 cr., „Kolosvár” spune, că afară de acestea, se lucră în prezent la planurile pentru ridicarea și a altor școale unguresci de stat.

Adunări kulturegyetiste. Țilele acestea două societăți de magiarisare și-au ținut adunările generale, în cari s'a raportat despre activitatea lor magiarisătoare. Una este „Societatea ungurească școlară regnicolară” cu sediul în Budapesta. La adunarea acestei societăți a presidiat vice-primarul Carol Gerloczy, care în vorbirea sa de deschidere a espus scopul societății și rezultatele la cari au ajuns. Scopul acestei societăți, dise Gerloczy, este de a magiarisa pe toate țărele, a ridica pepiniere de magiarisare, adică kisdedovuri, mai ales în ținuturile locuite de nemagiari, dar mai ales în comitatul Pest-Pilis-Solt, unde locuiesc 297,245 nemagiari. Aceștia trebuie făcuți magiari cu ori-ce preț. — A doua societate este „Kulturegyet”-ul din Bihor, care încă face treburi „frumose” pentru magiarisare.

Vandalismul dela Turda. Cercetarea în contra acelor, cari au sēvērșit vandalisme s'au început. Sunt acuzate 23 persoane. De conducători ai acestor vandalisme sunt acusați Jeney, Timár, și Szt. Király.

Congresul naționalităților. „Pesti Napló” reproduce după „Adevărul” că congresul naționalităților se va ținut îndată după Pasci la Sibiiu. Pertractările în privința acesta ar fi deja puse la cale de conducătorii naționalităților.

Academia francesă în dolin. Se serie din Paris, că scriitorul dramatic și membru al academiei francesce, Charles Camille Doucet, a murit acolo în etate de 83 ani.

Țarul și libertatea de presă. Mai multor țăriști și scriitori ruși li-a succés să predeie însuși țarului o petițiune referitoare la modificarea restricțiunilor presei. Se dise, că țarul n'a primit nefavorabil petițiunea și că ar fi decis să pună capăt abuzurilor censurei. Petenții așteptă numai depărtarea vēduvei țarevne, țea ea e propta principală a

Sevilla asupra-mi nu vreau să ți-o spun. Totă sēra se uită și vorbi cu mine chiriașul așa de amical, că observai, că el numai a încercat să vadă, că ași fi mers singură cu el. Mă culcai, inima îmi bătea așa de tare, eram veselă, mândră, ba căpătaiu și ceva friguri, și nu visaiu totă năptea decât numai de Bărbierul din Sevilla.

De sigur, că de aici încolo ne va cerceta mai des chiriașul. Asta însă nu se întâmplă așa.

Abia odată pe lună venia să ne invite la teatru și ne-am dus de două-ori. Cu această însă nu fui mulțămită, îmi părea rău, că stăteam singură cu buna, și el pótă că era trist. Ce situație sufletescă! Nu puteam să șed, să cetesc, să lucr, câte odată rideam, altădată plāngeam, în urmă începu a slăbi și era mai să mă bolnăvesc. Sesonul de teatru se încheiă și chiriașul veni la noi. Când însă ne întâlnirăm — ér pe trepte — mă salută așa de tăcut, serios ca și când nici n'ar fi voit să vorbescă. Era deja la ușe, și eu stăteam încă în mijlocul treptelor roșie ca o cerășe, căci sângele mi se suise în cap, când îl întâlnii.

(Va urma.)

ministrului de interne și a tuturor acelor, cari sunt adică ai sistemului răposatului țar, pre când actualul țar înclină mai mult spre vederile liberale ale nevastei sale.

Restanțele de dare și dreptul de alegere. În luna lui Maiu st. n. se vor face nouăle liste ale alegătorilor. În înțelesul legii electorale, numai aceia vor fi introduși în aceste liste și recunoscuți ca alegători, cari până la 15 Aprilie st. n. își vor fi plătit totă darea directă și indirectă de pe anul trecut, 1894.

Comisari reg. pentru gimnasiile române. Pentru gimnasiile confesionale române sunt numiți comisari regesci pentru esamenale de maturitate: La Brașov. dl Teglási Gábor din Deva, la Blăș și Năsăud Putnoky Miklós, directorul gimn. ungurese din Lugos; la Beins Dr. Finály Henrik, prof. la universitatea din Cluș.

Incororarea țarului. Pentru festivitățile de incoronare dela Mosca s'a făcut deja toate pregătirile. În scopul statoririi programului, țarul a emis o comisiune specială, carea sub presidența lui Woronzow-Cascow, ministrul de curte al țarului, s'a și întrunit și și-a început deja consultările.

Speranțele lui Zancov. Zutzcanov ginerele lui Zancov, a primit din Petersburg o epistolă dela soțul său, în carea acesta dă, că are mare speranță, că născuțele sale pentru împăcarea deplină între Rusia și Bulgaria vor fi încoronate cu succes deplin.

Invitare împărătească refuzată. Din Berlin s'a telegrafizat, că la adunarea din 31 Martiu a partidei populare liberale, Richter a adus în discuțiune și invitarea împăratului Wilhelm la prânzul pentru Bismarck. Partida a hotărât unanim, că vice-președintele partidei liberale, Schmidt, nu este dator a corespunde invitației împăratului. În urma acestei Schmidt a adreat o scrisoare marelui de curte, în care dă expresie regretelor, că nu poate participa la prânzul dela curte.

Creștinismul în Japonia. Din datele statistice publicate în Japonia în luna lui Maiu a. tr. se vede, că numărul creștinilor în Japonia ajungea la 105.319, dintre cari 46.682 erau rom. catolici 37.398 protestanți și 21.239 ortodocși.

În Japonia lucră trei misiuni. Sumele ce li-au stăut la dispozițiune diferesc. S. sinod al Rusiei împreună cu „societatea misionară din Mosca” și cu diferite persoane particulare trimite în tot anul 65.000 de ruble, era creștinii locali strâng ca la 5000 de ruble. Misiunea protestantă are anual 700.000 de dolari, era cea romano-catolică la 600.000 de dolari.

Resursele bănești corespunde în fiecare misiune numărului predicatorilor. În frunte stau protestanții, după dinșii urmăză rom. catolicii și apoi ortodocșii. Așa au protestanții 1463 de misionari, între cari sunt 598 păstori veniți în țară, 206 păstori chiar din japoni și 665 catichisatori. Romano-catolicii au 505 misionari și anume 81 preoți creștini, 30 de preoți din japoni, 97 misionari în înțelesul strâns și 279 catichisatori. Ortodocșii n'au decât 3 misionari ruși, 19 preoți din japoni și 159 de catichisatori. Nu-i de mirare așadar, că protestanții și romano-catolicii îi întrec pe ortodocși în succesele misionare.

În activitatea misionară fie-care misiune se ține de principiile sale. Romano-catolicii se încordă a-și lăși învățătura pe calea binefacerii, ridicând spitale și case de educațiune. Protestanții fac propagandă pe calea luminării minții, deschișând școle pentru tineretul japonez. Ortodocșii nu se folosesc nici de una nici de alta. Unicul lor mijloc e cuvântul viu.

Cu binefacerea lor rom.-cat. se recomandă regimului japonez care se vede astfel ușurat de grija pentru cei sârmani și asupriți. Rom.-catolicii iau în casele lor de educațiune copii fără părinți și lăpdați, îi cresc în legea rom.-cat. și-i formează dintr-oșii predicatori și servitori pentru bisericile lor. În spitalele lor au oameni sâraci fără plată, cari apoi ca o mulțămire trec la legea rom.-cat.

Protestanții înving cu școala. De toate școlile, făcute de protestanți în Japonia sunt 145, între cari e una universitate, în Chioto 20 de gimnasii cu 1633 de studenți, 51 de gimnasii femeiesci cu 2661 de copii și 73 de școle populare elementare cu 4822 de scolari. Pe lângă aceea mai au și seminarie cu 367 de alumni. La școlile protestante umblă nu numai creștini, ci și păgâni între cari sunt copii și din stările cele mai înalte. Se vede deci, ce înfrunță are protestantismul în Japonia. Mulți dintre japonezii cei învățați și de greutate în politică sunt protestanți sau absolvenți ai școlilor protestante. Tactica predicatorilor protestante e fină și practică. Tot sistemul învățăturilor e așa, că copilul în decursul școlii pe nesimțite se familiarizează cu principiile creștine. Alumnii școlilor protestante, intrând în serviciu public, cuprind în puterea culturii lor protestante posturile cele mai însemnate și așa se fac organele, prin care protestantismul se strecură până și în pătura cea mai cu înflorință și cu inteligență a poporului japonez. Ecă, astfel se explică și învingerile japonezilor asupra chinezilor din războiul de acum.

Necrolog. Vasilie Moldovan, paroh gr. or. în Sân-Mihailu, tractul Turdei după un morb scurt, împărțit cu s. taine, a reposedat în Domnul în 2 Aprilie st. n. a. c. la 4 ore dimineața în etate de 77 ani, servind la altarul Domnului 56 de ani, ca preot.

Partea pământescă a neuitatului defunct s'a înmormântat Joi în 4 Aprilie la 2 ore d. a. în cimitirul bisericii gr. or. din Sân-Mihailu de jos, în mormântul familiar.

Cuprinși de adâncă durere, aducem aceluia scire jalnice la cunoștința rudeniilor, amicilor și cunoștințelor. Sân-Mihailu 2 Aprilie 1895. Fie-i țărina ușoară și odihna lină!

Valeriu, Vasilie și Melania Moldovan ca nepoți. Maria Moldovan, ca cumnată. Hermina Moldovan n. Man, ca noră. Silvestru Moldovan, Ioan Moldovan și Raveca Chioresan ca nepoți de frate și soră.

Nazarenismul.

Cu privire la nazarenism cetim în „Biserica și Școala” un articol de Vladimir Dimitrijevi, secretarul consistoriului gr.-or. sârbesc din Vârșeș.

De două-trei decenii încôce a început a se lăși secta așa numită nazarenii între sârbi și în unele părți mârșnase în mod parțial și între români. Observând eu adunările secrete ale acestei secte și constatând, că ea poate deveni piedecă pentru creșterea religioasă morală a poporului, după un studiu de mai mulți ani, mi-a succedat a cunoaște ființa ei precum și cum a început a se lăși această sectă. Resultatul studiului mele l-am publicat într'un op intitulat: „Nazarenismul, istoria și ființa lui”. Despre acest op de altcum s'a publicat și în această prețuită foie o dare de seamă în un număr din anul trecut. Continuând eu cercetările mele referitoare la nazarenism am mai aflat și cele ce urmăză, cari de sigur interesează și pe coreligionarii nostri români.

Intemeietorul acestei secte Samuil Heinrich Fröhlich a publicat o colecțiune de cântări în limba germană pentru lășirea sectei. Cea dintâi ediție a apărut în anul 1855, er a doua în 1861, estindându-se pe 335 de pagini cu 213 cântări.

Acastă colecțiune de cântări e o traducere a cântărilor baptiștilor englezi. Fröhlich a învățat aceste cântări la anul 1833, când petrecu între baptiștii din Londra aproape 7 luni. La cântările traduse din limba engleză a mai adăsat unele cântări adoptate dela calvini și luterani, precum și unele compuse de el însuși. Fiul său, carele încă trăiesce în Ennenda în Veneția și e proprietarul unei fabrici, îmi comunică însuși acestea.

Nu mult după aparițiunea edițiunei a doua germană apărură această colecțiune de cântări și în traducere magiară; acestei traduceri magiare îi urmă și o traducere slovacă eompletă.

Sârbi încă posed aceste cântări în traducere foarte bună, având 368 pagini și 255 de cântări.

În limba română, cum s'a vădut și din nrul 8 al acestei foi, aceste cântări s'au tradus

și au apărut sub numele de „Noua Harfă a Sionului”. Colecțiunea de cântări traduse în limba română a apărut anul trecut în Zürich în tipografia Fuhner și Zürcher. Se pare, că aderenții sectei nazarene n'au aflat în Ungaria editori pentru o astfel de întreprindere stricătiosă. Cel puțin eu știu, că s'a făcut astfel de încercări înainte cu 2 ani și la tipografia sârbescă a fraților Joanovici din Panciova. Nazarenii oferă o sumă însemnată pentru această tipărire. Cei doi frați cunoscători între sârbi nu numai prin inteligența lor, dar și prin dragostea lor către credința ortodocșă, sciau ce armă periculoasă poate să fie acesta în mâna nazarenilor și nu voră să primescă această întreprindere.

Cartea din cestiune cuprinde pe primele VIII pagini: „Insemnarea cântărilor introduse după ABC;” apoi urmăză până la XX o instrucțiune practică în cetirea notelor. Pe celelalte 326 de pagini sunt 251 de cântări.

Înainte de șapte săptămâni, tocmai la importarea acestei cărți din Elveția în 1600 de exemplare avui norocul de a afla despre această, și a-mi mijloci un exemplar. Cărțile au fost mai întâi legate în mod diferit, și au fost trimise la mai multe locuri principale de convenire în număr anumit, și de aici s'au vândut pe lângă un preț însemnat numai celor cunoscători deja ca credincioși și adicții ai lor.

După acestea se obtrude și întrebarea mai puțin interesantă, cine ore s'a făcut această traducere în limba română?

M'am născut mai mult timp de a afla numele traducătorului, — însă degiaba. Când aproape abia de speranța de al afla, mi s'a oferit ocaziunea de a se singura, prin care s'a ajuns la urma cea adevărată. Călătoriam dela Deliblat, locul născerii mele, la Vârșeș cu trenul. Suindu-mă într'un cupeu cl. II, affai înăuntru pe un neamț învățat în bundă, din locul învecinat Mramorak. Mă saluta prin o privire curioasă și un suris nefiresc pe buze. Tote acestea însă fură bătătoare la ochi și înțelesei îndată situația. Bărbatul acesta era un nazarean. Știind, că mă cunoșce, începui conversație cu el despre credința lui, și apoi despre traducerea română a „Nouei harfe a Sionului”. Nu greșii. Sectarul lui îi era această cestiune cunoscută până în mințioșiități. Căștigându-i încrederea, îi pusei astfel întrebările în această cestiune, încât în decurs de o oră până la Petrovoselo, unde el s'a coborî, îmi căștigai și referitor la punctul acesta o iconă destul de clară.

După istorisirea lui este traducerea numai în forma ei cea tipărită ceva nou. Căci de aproape 20 de ani s'a lucrat la acesta într'un mod abil. Centrul acestei activități literare a fost Satul-nou, er stăua luminătoare un anumit Balmagianu țeran tot din acest loc. În convenirile lor nocturne în timpul ernei s'a adună ei — ceea ce întorează ei foarte bucuroși fără ca cel puțin să roșască — pentru a asculta bărbaiți luminați de Duhul Sfânt, ca pe măștrul lor Balmagianu. El le cetesce producțiunile sale. Er ei ascultă foarte atenți, tonurile fermecătoare ale lirei sale. Dacă s'a întâmplă însă, ca în decursul timpului acestuia se afle cineva v'un vers mai ușor, sau v'o rimă mai bună, atunci bravul măștrul trebuie să se supună, și și să primescă îndată corecțiunea. Făcându-se în modul acesta traducerea cântor-va cântări, s'a decopiat această în mai multe exemplare, și astfel circulau între credincioși din mână în mână, dela o comună la alta.

Voim, ca despre esența proprie a acestor producțiuni să se convingă cetitorii direct prin câteva exemple, pe cari le reproducem întocmai. Notăm însă, că toate cântările nu au nici cea mai mică valoare literară. O limbă românească stricată, or despre ortografie, nex logic etc. nici vorbă nu poate să fie.

1. Cântare.

1. Alilăia cu toți cîntați! Cu psalmi și cu harfel lăudați
Domnului nostru cîsinte! Lăudați măriți împreună,
Adunaria! Cu putiare Sei cînte noău cîntare
Lăudați în sîntănie, și îi cîntați lui marire,
Cu toți întro silință!

2. Lăudați mulțimia din ceri, Lăudați pămînt lîft și mari,
Cîteu iale veșuesc; Lăudați Soare și Lună,
Lăudați toți împreună, Că iel Dîmnezeu cîresce,
El dă, tôte, spre viață. Lămîia toată, cît se viade,

Tot dila el veșuiaște.

3. Fii Sionului cîntați! Cu bucurie îl lăudați
In Adunari il măriți, Și toți din Trîmbiță sunați,
Pe Domnul măriți și îl lăudați, Și cîvîntul lui vestiți,
Cîvîntul lui ca lămîia: Devărată birușăste,
Pe Satana nimiciăste.

Pe lângă totă această întreprindere așa dîcînd copilărescă, nu trebuie să perdem din vedere caracterul periculos al ei. Știu din experiență proprie, că la noi sârbi, unul sau două exemplare din aceste colecțiuni de cântări au fost prevestitorii repedei invasiuni a acestei secte. Este de trebuință numai, ca cineva să-și formeze o idee clară despre momentul psihic, despre viața psihică a unui astfel de fanatic, și deslegarea enigmei va fi foarte ușoară. El este plin de chin din cauza păcatelor comise, și plin de ură față de acei oameni, pe cari îi privesc de împreună vinovați în caderea sa. Acum urmăză o cântare curioasă, și în inima lui pătimașă răsună erăș ca un buciun la răpaus cătră tot ce nu ține cu el.

Pote ar obiecționa cineva aici, basat pe traducerea acesta de nimica. Pe un moment am fi și noi aplicați înaintea acestei obiecțiuni a retrage afirmarea noastră de mai sus și a părăsi câmpul de luptă.

Să părăsim însă momentul literar sau mai bine dîs cel teoretic și să ne întorcem la viața practică, atunci nu putem, decât să observăm, că această colecțiune de cântări pe lângă toate defectele ei, poate fi periculoasă. Nu asupra inteligenței ci asupra poporului întinsce această întreprindere. Și dacă este așa, — ceea-ce nu se poate nega — atunci ajungem la concluziunea, că această colecțiune de cântări va exercita un efect stricătios asupra nazarenismului. Țăranul simplu nu va privi la curățenia limbii, la corectitatea ortografiei, la ușurătatea versului și la nedofectuositatea rimei — nu pentru-că el pentru toate acestea nu are simț: el din toate acestea numai atăta va auzi și va înțelege, numai atăta va voi să audă și se înțeleagă, că păcatele s'a vor pedepși numai la acela, care nu este de o credință cu el; că el trebuie să laude pe Domnul, pentru-că el ca nazarinu va ajunge de sigur în paradis; că lui ispitiitorul nu-i poate face nimic etc. etc.

Din acest motiv țin eu și noua harfă a Sionului ca un mare progres al nazarenilor și între români.

De aceea s'a fie atentă preoțimea, învățătorii și toți bărbaiți, cărora le dăce la inimă înaintarea și prosperarea bisericii ortodocse, și să folosescă toate mijlocele spre a rezista invasiunii acestei stricătorese secte.

În această întreprindere dorose bisericii ortodocse române dela Dumneșeu, Domnul nostru, putere, perseveranță și binecuvîntare.

Din public. *)

Avis!

(Distribuire de pădureți și surcei.)

Disponend de un număr mai mare de pădureți (meri, peri etc.), precum și de surcei nobili, din care am hotărît a distribui o parte în mod gratuit membrilor Reuniunii noastre precum și școlilor de pomi de pe lângă școlile noastre populare, — doritorii să se adreseze spre acest scop subscrișului comitet până Marți în 9 Aprilie n. a. c.; când pot lua pomii în primire la locuința subscrișului vice-president (Strada Schwim-schul nr. 48.)

Sibiu, 4 Aprilie, 1895.

Comitetul central al „Reuniunii rom. de agr. din comitatul Sibiului.

Iosif Pop,
vicepreședinte.

Victor Tordășianu,
secretar.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta, redacțiunea nu e responsabilă. Red.

Escriere de ofertă

Ne prezentându-se oferte acceptabile la concursul publicat în I Febr. a. c. cu deosebire privitor la lucrările de zidărie, comitetul scris de nou următorul:

Concurs.

Cu concesiunea Ven. consistor archidiececan Nr. 8494/893 și a diregătoriei de clădire, se publică concurs:

Comuna română gr. or. din Cetatea Brașovului intenționează să edifice pe teritoriul său situat în Târgul grăului nr. 5 următoarele clădiri nouă și adevă:

1. O biserică cu prețul fixat în devis . . . fl. 17.261.60 cr.
 2. O casă parochială cu 2 etaje . . . 31.532.52 cr.
 3. O casă cu un etagiu în curte . . . 4.930.62 cr.
- Suma totală . fl. 53.724.74 cr.
- Aceste lucrări se dau pe cale de oferte înscris.

Ofertele înscris sigilate, provădute cu timbru de 50 cr. și cu 50/0 din suma pentru care se face oferta sunt de a se preda până la 10/22 Aprilie la 12 ore din zi a. c. în mâinile Domnului protopop și președinte al comitetului parochial Bart. Baiulescu. Ofertele pot să se facă pentru toate lucrările sau și pentru grupe singurate, deosebire sau pentru lucrări anumite.

Sumele, cu care Oferenții sunt mai efți, decât sumele stipulate în devise sunt a se indica în procente și să fie incluse în oferte atât cu cifre cât și cu litere acurat și precis. Ofertele trebuie să aibă iscălitură proprie a oferentului. Ofertele au să mai conțină și declarațiunea oferentului, că cunoaște condițiunile generale și cele speciale de zidit și să supune lor necondiționat.

Condițiunile detaliate precum și planurile și devisele se pot vedea până în ziua, când expiră termenul de ofertă în cancelaria comunei române parochiale gr. or. din Cetatea Brașovului în Târgul grăului Nr. 5 etagiul al II-lea în tota ziua în orele dela 11—1 din zi și dela 3—5 după amăzi.

Brașov 18/30 Martie 1895.
Comitetul parochial român gr. or. din Cetatea Brașovului.

B. Baiulescu, Lazar Nastasi,
președinte. notar.

Nr. 148/95 [50] 1—3

EDICT.

Petru Sgură gr. or. din Tilișca, care mai bine de 7 ani a părăsit cu necredință pe soția sa Maria născută Răceu tot din Tilișca fără a se ști unde petrece și dacă mai trăește, pe baza rezoluțiunei consistoriale din 7 Martiu a. c. Nr. 1863 B. se provăcă a se prezenta înaintea subsemnatului oficiu protopresbiterial în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui edict, căci la din contră procesul divorțial intentat asupra de soția lui se va pertracta și decide și în absența lui.

Seliște, 20 Martiu 1895

Oficiul prot. gr. or. al Seliștei
Dr. Nicolaie Maier,
protop.

Nr. 162 [51] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan în parochia de clasa III Chitid, în protopresbiteratul Hațegului, prelungă neputinciosul paroch Ignatie Cerbicean de acolo, pe baza părintestei ordinațiunei a prea Veneratului Consistoriu Archidiececan din 14 Februaru a. c. Nr. 1069 B. se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Fiitorul capelan, conform declarațiunei parochului respectiv, are drept la jumătate din toate venitele parochi-

ale satorite decătră sinodul parochial ținut la 14 Ianuaru 1895, în suma totală de 399 fl. v. a. venit anual.

Concurenții au a-și așterne suplicele lor concursuale instruite conform normelor în vigore până la termenul prefapt în Petroșeni.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Hațegului, în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Petroșeni, la 14 Martiu, 1895.

Avram Stanca,
adm. protopresbiterial.

Nr. 249/894. [47] 2—3

Concurs repetit.

Implinind comuna bisericească Bucium, fosta filia la Orăștie de jos, condițiunile provădute în § 3 din stat. organic și devenind parochie materă, recunoscută de atare prin rezoluțiunea Venerabilului consistoriu archidiececan din 20 Septembrie 1894 Nr. 5174 B, pentru ocuparea postului de paroch în Bucium, se escrie concurs repetit cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt satorite în ședința sinodului parochial din 6 August 1890 și dau preste tot suma de 411 fl. v. a.

Informațiuni mai detaliate despre starea parochiei și despre soiul venitelor se pot lua dela comitetul parochial și dela oficiul protopresbiterial.

Reflectanții la acest post să-și înainteze petițiunile de concurs în termenul deschis la subsemnatul oficiu protopresbiterial, instruite conform normelor din vigore.

Orăștie, la 8 Martie 1895.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Orăștiei în conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Ivan,
adm. protopresbiterial.

Nr. 193/895 [38] 3—3

Publicațiune.

Maria Ordean din Jina este despărțită de pribegitul ei bărbat George Comșe din Dobârca prin sentința prea veneratului consistor archidiececan din 24 Ianuaru 1895 Nr. 130 B. 1895, ceea ce în înțelesul §-lui 124 din procedura judecătorească în cause matrimoniale, se aduce la cunoștință publică.

Mercurea le 25 Februaru 1895
Oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Mercurei.

I. Droc, protopr.

Nr. 149. [45] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacantei parochii române gr. or. de clasa a treia Hida, protopresbiteratul Ungurașului, pe baza rezoluțiunei Preaveneratului consistoriu archidiececan din 10 Ianuaru a. c. Nr. 137 B, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt 414 fl 10 cr., fiind computat în acăsta sumă și folosirea casei parochiale.

Informațiuni mai de aprôpe se pot lua dela oficiul protopresbiterial, sau comitetul parochial.

Doriterii de a ocupa acest post au a-și așterne cererile instruite conform legilor în vigore în termenul deschis la subsemnatul oficiu protopresb.

Fizeș-Sânpetru, 2 Martiu 1895.

Oficiul protopresbiterial al tractului Ungurașului în conțelegere cu comitetul parochial.

Paul Roșca,
protopresbiter.

Hirdetmény.

Szász-Ujfalú község általános határtárgosítási ügyében az előmunkálatok megkezdése, nevezetesen a képviselőt rendezése, a működőmérnök megválasztása és a költség előirányzat elkészítése végett határidőül: az 1895 évi Áprilius hó 29-én délelőtt 9 óráját Szász-Ujfalú község házába tűztem ki, mikorra az összes érdekelteket azon hozzáadással idézem meg, hogy a felek elmaradása a tárgyalás megtartását akadályozni nem fogja.

Egyben a birtokrendezési utasítás 61 §-a értelmében felhívom a birtokrendezési mérnököket, hogy azok kik a kérdéses ügyben a működő mérnöki kendőket elvállalni szándekoznak a szerződési pontozatok előterjesztése mellett ajánlataikat hozzám vagy az érdekelte felekhez küldjék be.

Erzsébetváros, 1895 hó Márczius 6 a kir. törvényszéktől.

Bár. Apor Zoltán,
eljáró bíró.

Hirdetmény.

A Szász Rudály község általános határtárgosítási ügyében az előmunkálatok megkezdése nevezetesen a képviselőt rendezése a működő mérnök megválasztása és a költség előirányzat elkészítése végett határidőül az 1895 évi április hó 30-ának d. e. 9 óráját Sz. Rudály község házához tűztem ki, mikorra az összes érdekelte feleket azon hozzáadással idézem meg, hogy a felek almaradása a tárgyalás megtartását akadályozni nem fogja.

Egyben a birtok rendezési utasítás 61 §-a értelmében felhívom a birtokrendezési mérnököket, hogy azok kik a kérdéses ügyben a m. mérnöki kendőket elvállalni szándekoznak a szerződési pontozatok előterjesztése mellett ajánlataikat hozzám vagy az érdekelte felekhez küldjék be.

Erzsébetváros, 1895 márczius hó 6 án.

Bár. Apor Zoltán,
eljáró bíró.

CÉSORNICE DE BUZUNARIU

de goldin original,

regulate exact, garantate pentru mersul bun, lierez eliberat de porto.

pentru o bucată fl. 5.50	orologiu pentru domni
" " " " 7.50	" " " " dame
" " " " 7.80	" " " " cu capac duplu

și la fie-care orologiu o căptușală de piele gratis.

Aceste orolôge nu se pot deosebi nici chiar de bărbați specialiști de orolôgele de aur curat. Orolôgele de goldin sunt în urma frumșei și a practicabilității lor în folosire la cei mai mulți oficianți ai drumurilor terate din țără și străinătate.

[235] 10—10

Aceste orolôge au renume universal, au fost recunoscute de cele mai escelente prin nenumărate scrisori de recunoștință.

Lanțuri de orolôge de goldin curat fason de aur
fl. 1. — fl. 1.25. — fl. 1.50 și fl. 2.

— Trimiterea prin rambursă. — Preț-curantul gratuit. —

Depoul orolôgelor de goldin „Ring“
Wien, I, Seilergasse Nr. 11.

Celor ce nu le convine li se primesc îndărăt.

Suferințe de piept,

Tusa cum și toate bôlele, catare de ale canalului de respirație, gâtlej, plămâni, greutate de respirație, astma, flegmă, tusa măgărească, răgușală, gâdilitură la gât, început de tuberculosă, se pot depărta mai bine și mai ușor cu întrebuințarea renumitului și după prescripția medicală preparat și recomandat **Ceaiul Sf. George**, pachetul à 50 cr. și **Praful Sf. George**, care aparține ceaiului, cutia à 20 cr. împreună cu prescrierea întrebuințării. Succesul se simte după câte-va zile. Mai puțin de 2 pachete nu se trimi

[230] 10—12

La trimitere cu posta 20 cr. mai mult, pentru pachetare și espedat. Toate comănde sunt a se adresa direct la

St. Georgs-Apotheke,
Wien, V/2 Wimmergasse Nr. 33.

Să se trimită prețul înainte cu mandat postal.

Ori-ce tuse

precum ori și ce bôle de catari de ale canalului de respirație, de gâtlej, plămâni, apoi greutate de respirație, astma, flegmă, tusa măgărească, și ori-ce tuse, răgușală și gâdilitură în gât, început de tuberculosă, se pot depărta mai iute și mai ușor cu întrebuințarea renumitului și după prescripția medicală preparat **Ceaiul Sf. George**, pachetul à 50 cr., și **Praful Sf. George**, care aparține ceaiului, cutia à 20 cr. împreună cu prescrierea întrebuințării medicale. Succesul se simte după câte-va zile. Mai puțin de 2 pachete nu se trimi

[236] 11—12

La trimitere cu posta 20 cr. mai mult, pentru pachetare și espedat. Toate comănde sunt a se adresa direct la

St. Georgs-Apotheke,
Wien, V/2 Wimmergasse Nr. 33.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“.

A XXVI-a adunare generală ordinară

va avé loc Duminecă în 7 Aprilie n. a. c. la 11 ore înainte de prânz, în sala de ședințe a comunității orășenesci (curtea sfatului, strada Măcelarilor Nr. 2.)

Obiecte de pertractare sunt:

1. Darea de sémă despre afacerile anului 1894.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Intregirea consiliului administrativ.
4. Alegerea comitetului de supraveghere.
5. Propuneri incurse.
6. Sortire de obligațiuni a fondului de întemeiere.

Sibiin, în 6 Martie 1895.

Diracțiunea.